

[Forsvarsministeren.]

at der efter hans Opfattelse maatte rejses Retssag mod de Officerer, der havde Medansvaret . . . (*Oluf Pedersen*: Det sagde jeg ikke, jeg sagde retslig Undersøgelse!) . . . retslig Undersøgelse mod dem, der havde Medansvaret for den 9. April. Om det skal ske eller ikke, maa den parlamentariske Kommission til sin Tid afgøre, men det var slet ikke det, det ærede Medlem talte om første Gang. Da var der ikke Tale om en retslig Undersøgelse, da fældede det ærede Medlem selv Dommen, idet han udtrykkeligt sagde, at disse Officerer havde Ansvaret og havde handlet forkert, medens Politikerne ikke havde gjort det. Det var det, jeg maatte protestere imod.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bomholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Bomholt: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard svarede mig med en Række Banaliteter og Uforskammetheder, som han passende kunde have sparet sig. Det er den Slags Spilfægterier, som hverken det ærede Medlem eller noget andet Medlem i denne Sal tager alvorligt. (*Rager*: Men det var ganske sjovt!). Det syntes aabenbart det ærede Medlem selv, da han afleverede disse Ting, men jeg kunde nu godt tænke mig, at vi undgik den Slags Debat og holdt os til de saglige Ting, der foreligger.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard gik uden om Spørgsmaalet om Karteller. Det ærede Medlem, der jo gerne vil være en stor Kapacitet, en Kapacitet udi egen Forestilling, kunde godt have sat sig ind i vort økonomiske Program. Den Redegørelse, han gav, er forkert, det paaviste jeg, og saa kunde det ærede Medlem godt have indrømmet det, eller det ærede Medlem kunde have udtalt sig sagligt i Tilknytning dertil.

Det ærede Medlem hævdede dernæst, at vi havde svigtet vort Program, vi var gaaet ind for en fuldkommen ny Linie. Det er jo ikke rigtigt. Enhver, der kender Socialdemokratiets Program, ved, at det nyeste økonomiske Program er i nøjeste Overensstemmelse med vort almindelige Partiprogram; og det Program, vi fremsatte i Midten af 30erne, i 1934, indeholdt Socialiserings-elementer ligesom det nuværende. Vi har 30erne igennem talt om Planøkonomi, hvad er da mere naturligt, end at vi nu, da vi er kommet ud af Krigen, giver disse planøkonomiske Bestræbelser en reel Udformning over for forskellige Samfundsforeteelser? Og kan det ærede Medlem paapege virkelig for-

kerte Elementer i de Forslag, vi har fremsat, kan det ærede Medlem give det en realistisk Analyse, paapege Fejl i de Forslag, vi har fremsat? Det vilde dog have betydelig større Interesse end disse Spilfægterier, som dog ingenting betyder, uden om Emnet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Jeg kan godt svare den højtærede Udenrigsminister paa Spørgsmaalet, om vedkommende Officer er dansk: Nej, det er vedkommende Officer ikke. Men i øvrigt vil den højtærede Udenrigsminister kunne faa alle Oplysninger hos Hr. Borgmester Fischer paa Frederiksberg, og det kan maaske have Interesse, for jeg vedstaar alt, hvad jeg har sagt.

Det Indtryk, som altsaa Englænderne har faaet, at man fra dansk Side ikke har gjort saa meget, som man fra den Side mener, at man kunde have gjort, det er det samme Indtryk, jeg — og vel nok flere med mig — har. Det er muligt, at man ikke kan have et saadant Indtryk ud fra de Resultater, der er naaet, for der kan jo være Vanskeligheder, som ikke er til at overvinde. Jeg mener imidlertid, at Sagen er saa alvorlig, at der kan aldrig gøres for meget, og vi har stadig ikke faaet at vide af den højtærede Udenrigsminister, om han ønsker med Hensyn til vore Landsmænd dernede at staa paa den nationale Selvbestemmelsesrets Grund. Hvis der er nogen Bund i den spirende Danskhed dernede, som man hævder gror frem alle Vegne, vil jeg ikke fratage dem det Haab, at hvis dette fortsat kan vokse og gro frem, saa at det bliver en virkelig Faktor dernede, saa skal Selvbestemmelsesretten kunne gælde for dem. Og det er det, jeg gerne vil have at vide af den højtærede Udenrigsminister, om han ser paa dette Spørgsmaal paa samme Maade, for gør han det, ja, saa er der ingen Meningsforskkel.

Hvis der i udstrakt Maalestok sker en Omvendelse, om jeg saa maa sige, dernede fra at have regnet sig for tysk og til at regne sig for dansk — paa samme Maade som vi i Nordslesvig har set den modsatte Bevægelse, at man gaar fra dansk over til at være tysk —, og dette konstateres efter et Aaremaal, naar Forholdene er faldet helt i Ro, saa maa de dernede ogsaa have dette Haab, at naar alle Faktorer, der skal til, taler derfor, saa kan Selvbestemmelsesretten komme til at virke for dem ogsaa. Jeg synes, at dette